

Drogi Rodzicu!

Jeśli Twoje dziecko ma problem z płynnym wypowiedaniem się (np. powtarza głoski, sylaby, całe wyrazy lub zwroty; przedłuża niektóre głoski; w jego mowie pojawiają się „bloki”, czyli przerwy w mówieniu, podczas których dziecko usiłuje wymówić głoskę, jednak z powodu zbyt dużego napięcia mięśni nie może jej wypowiedzieć przez pewien czas; poprawia się, gdy powiedziało coś nieprawidłowo; stosuje tzw. emblofazje – tzn. zbędne wtręty wewnątrz wypowiedzi, np. przedłużone samogłoski : yyyyyy, aaaa, eeee; mówi zbyt szybko, zbyt wolno lub tempo jego wypowiedzi jest nieregularne), możesz mu pomóc stosując się do poniższych wskazówek:

- *Przede wszystkim, zgłoś się do logopedy, który zdiagnozuje mowę dziecka i zdecyduje o dalszym postępowaniu.*
- *Zwróć uwagę na własny sposób mówienia - rozmawiaj z dzieckiem spokojnie, robiąc częste przerwy; pilnuj by Twoje tempo mówienia nie było przyspieszone.*
- *Znajdź czas na rozmowy z dzieckiem, okazuj zainteresowanie jego sprawami, słuchaj uważnie tego, co mówi (używaj mimiki i mowy ciała) bez poprawiania wymowy.*
- *Utrzymuj z dzieckiem kontakt wzrokowy, uśmiechaj się, okazuj mu akceptację.*
- *Nie przerywaj swojemu dziecku, kiedy do Ciebie mówi; okazuj, że rozmowa z nim sprawia Ci przyjemność.*
- *Nie stosuj wobec dziecka tzw. presji czasowej (nie oczekuj natychmiastowej odpowiedzi) oraz nie wymagaj szybkiego tempa mowy.*
- *Nie mów do dziecka, żeby się nie jękało, powtórzyło, mówiło wolniej, wzięło głębszy oddech, pomyślało, zanim coś powie, itp. – to tylko nasila zaburzenie, kierując uwagę dziecka na to, jak się mówi, zamiast – co się mówi.*
- *Reaguj tak samo wtedy, gdy dziecko się jęka i mówi płynnie; nie podkreślaj też faktu, że w danej chwili mówi płynnie – może pomyśleć, że akceptujesz je tylko wtedy, gdy się nie jęka.*
- *Zmniejsz liczbę zadawanych dziecku pytań, postaraj się, aby Twoja mowa nie była zbyt natarcywa.*
- *Nie zmuszaj dziecka do mówienia, jeśli tego nie chce, ale też nie zabraniaj mu mówienia, kiedy występują nie płynności, jeśli dziecko nie zraża się nimi i chce mówić.*
- *Nie odpowiadaj za dziecko, kiedy ktoś przy Tobie zwraca się do niego.*
- *Pomóż wszystkim członkom rodziny uczyć się słuchania oraz mówienia na zmianę.*
- *Unikaj mówienia w obecności dziecka podniesionym głosem, nie okazuj rozdrażnienia i zniecierpliwienia - kiedy dziecko jest zaniepokojone, napięcie się pogarsza.*
- *Staraj się tak organizować dzień, aby dziecko miało czas na odpoczynek i dostateczną ilość snu.*
- *Staraj się zapewnić dziecku poczucie bezpieczeństwa i akceptacji.*
- *Poświęcaj czas na różne wspólne przyjemności (np. spacer, kino, zabawę) – okazujcie sobie miłość i radość z bycia razem.*
- *Baw się wspólnie z dzieckiem oddechem (dmuchanie baniek, dmuchanie bezpośrednio lub przez słomkę na płomień świecy, piórka, styropian, waciki, lekkie piłeczki); śpiewaj razem z dzieckiem, recytuj wiersze, baw się słowami.*
- *Pomóż swojemu dziecku budować poczucie własnej wartości – dostrzegaj to, co dziecko robi dobrze i mów mu o tym; pozwalaj na dokonywanie wyborów i podejmowanie decyzji – oczywiście na miarę jego możliwości.*

Powodzenia
Małgorzata Machelska